

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.941/2024/6.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: felperes (cím)

A felperes képviselője:

Lékó és Társai Ügyvédi Iroda (cím1,

ügyintéző: dr. Lékó László ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Herczeg Anikó Ügyvédi Iroda (cím3,

ügyintéző: dr. Herczeg Anikó ügyvéd)

A per tárgya: ági öröklés megállapítása és egyébek

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 57.Pf.637.202/2023/7.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.86.426/2023/11.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 180.000 (száznolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 1.668.100 (egymillió-hatszázhatvannyolcezer-száz) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Idős FG (1896-1983) örököse volt három gyermeke, ifj. FG (1926-2017), FJV (1928-1997) és NnéFF (1937). FJV 1997-ben elhunyt, hagyatékát a közjegyző végrendeleti

öröklés jogcímén házastársának, FJné született GMnak adta át, aki után testvére, GGY örökölt. GGY hagyatékát törvényes öröklés jogcímén gyermeke, az alperes kapta meg.

[2] Idős FG testvére, a csehszlovák állampolgárságú Fjo 1972-ben elhunyt. Hagyatékát (póthagyatéki eljárásban) [a csukárpakai (Szlovákia) kataszteri területen lévő 470 számú tulajdoni lapon vezetett „E” regiszterbe tartozó 145/1 számú parcellát és 145/11 parcellát, valamint a szlovák földalap letéti számláján lévő 140.896,27 eurót] a dunaszerdahelyi közjegyző 2017. október 23-án meghozott és ugyanekkor jogerőre emelkedett végzésével – egyéb örökösök mellett – 5/48-5/48 arányban idős FG jogán NnéFFának, FJV jogán az alperesnek, ifj. FG jogán FGné született KMának adta át. A felperes NnéFF gyermeke.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[3] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdésére alapított keresetében annak megállapítását kérte, hogy FJVének a hagyatéka ági öröklés alá esik, és ő FJV ági örököse.

[4] Kérte továbbá kötelezni az alperest 16.681.000 forint és kamata megfizetésére.

[5] A megállapítás iránti keresetét azzal indokolta, hogy ifj. FGának és FJVének leszármazója nem volt, így hagyatékukat az ági öröklés szabályai szerint kell átadni. Mindkettőjük ági örököse testvérük, NnéFF, aki azonban az örökséget visszautasítja annak érdekében, hogy azt gyermekei, a felperes és GG örökölje. GG az édesanyja örökségét visszautasította, ennek megfelelően a felperes az ági örökös, ebből következően a még meglévő ági vagyonra jogosult.

[6] A marasztalásra irányuló keresete indokaként előadta, hogy az alperes arra való jogosultság nélkül kapta meg az ági vagyont, melynek egy részét időközben értékesítette, a vagyontárgyak helyébe lépett érték megfizetésére köteles a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 7:70. § (2) bekezdése szerint.

[7] Az alperes kérte a keresetek elutasítását. Álláspontja szerint a megállapítási kereset jogszabályi feltételei nem állnak fenn. Nem adott elő, nem igazolt olyan okot a felperes, amiből arra lehetne következtetni, hogy a felperesnek az alperessel szemben olyan védett joga lenne, melyet a megállapítási keresettel kíván megóvni. A felperes nem jelölte meg azokat a vagyontárgyakat, melyek esetében az ági vagyoni minőség megállapítását kérte.

[8] Az eredményes megállapítási kereset feltétele annak, hogy a megtérítési igénye megalapozott legyen a felperesnek. A szlovákiai hagyatéki eljárásban örökösként a felperes édesanyja szerepel, a felperes egyébként sem hivatkozhat jogi érdekre, a hagyatéki eljárásban érdekeltként nem szerepelt. A felperes édesanyját érintően a hagyatékátadás jogerejének időpontja 2017. október 23., nem hivatkozhat arra, hogy az örökséget 2022. február 3-án visszautasította. Az ági öröklés láncolata sem igazolt. Jogalap hiányában a marasztalási kereset is megalapozatlan.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a megállapítási kereset feltételei nem álltak fenn. A felperes olyan jog megóvása iránt terjesztette elő keresetét, ami nem illette meg. Az olyan örökség visszautasítása, melyről a közjegyző vagy a bíróság nem állapította meg, hogy ági vagyon, hatálytalan nyilatkozatnak minősül. A felperes édesanyja olyan vagyont utasított vissza, mely esetében a visszautasító nyilatkozat megtételekor nem állapították meg, hogy az ági vagyon körébe tartozik.

[10] A megállapítás iránti keresetével a felperes tulajdonképpen (a még nem értékesített ingatlanokat érintően) tulajdoni igényének jogalapját kívánta megteremteni. Eredményes perlése esetében kérhetné a szlovákiai ingatlanokat érintően tulajdonjoga bejegyzését. A szlovákiai hagyatéki eljárás azonban befejeződött, az alperes és a felperes édesanyja egyaránt örökölt, a kereset teljesítése azt jelentené, hogy a bíróság felülbírálná a jogerős hagyatékátadó végzésben foglaltakat.

[11] A felperes a megállapítási kereset mellett az alperes marasztalása iránt is keresetet terjesztett elő. A megállapítási kereset előterjeszetheőségének egyik feltétele, hogy valamely oknál fogva marasztalás nem kérhető. Megállapítási és marasztalási kereset egyszerre nem terjeszthető elő. A felperes nem jelezte a perfelvételi tárgyaláson, hogy olyan okiratot kíván csatolni, melynek beszerzése folyamatban van.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. Ítélete indokolásában foglaltak szerint a marasztalási kereset tárgya valamely jog vagy jogviszony fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása lehet, ezzel szemben a felperes tény megállapítása iránt terjesztette elő ezt a keresetét. Annak megállapítását kérte, hogy FJV hagyatékára, az abban található külföldi fekvésű ingatlanokra az ági öröklés szabályai vonatkoznak, továbbá, hogy ő az ági örökös. A megállapítás iránti kereset előterjeszetheőségének feltételeit nem is kellett vizsgálni a kereset elutasításához.

[13] Az ági öröklés szabályai kivételes öröklési rendet alapoznak meg. A vélelem a törvényes öröklés általános rendje mellett szól, ezért ha az ági örökös nem jelentkezik, öröklési igényt nem érvényesít, a vagyontárgy ági jellegét nem bizonyítja, a törvényes öröklés általános rendje érvényesül. Ági öröklés jogcímén öröklésre csak az hivatkozhat eredményesen, aki az ági öröklés szabályai szerint az öröklés sorrendjében örökölné, a felperes azonban nem ilyen.

[14] Az ági öröklési rend mint speciális törvényes öröklési rend kivételessége folytán csak akkor érvényesül, ha az erre vonatkozó igényt az arra jogosult bejelenti. Az igény bejelentése az ági örökös olyan cselekménye, amiből az örökség elfogadására irányuló kétségtelen akarata kitűnik. Ez a tény önmagában kizárja az örökség visszautasítását. Az igény

bejelentése a Ptk. 7:90. § (2) bekezdés első mondatának második fordulata szerint olyan magatartás, ami a visszautasítás jogáról való hallgatólagos lemondásnak minősül. Ha tehát az örökös az öröklés megnyílása után a visszautasítás jogáról hallgatólagosan lemondott, az örökséget többé nem utasíthatja vissza. Ha a felperes édesanyja az ági öröklésre vonatkozó igénybejelentéssel élt FJVére a közös felmenőjükről háramló valamely vagyontárgyat érintően, úgy az ezzel megszerezni kívánt örökséget már nem utasíthatta vissza. Azaz a felperest az ági öröklés sorrendjében más személy megelőzi.

[15] Az ági örökösnek az ági öröklésre való igényét be kell jelentenie, ezt az igényt azzal a törvényes örökössel szemben kell érvényesítenie, akinek (a törvényi vélelem folytán) a törvényes öröklés általános rendje szerint a hagyaték átadásra kerül. Az ági öröklési igény érvényesítésének addig van helye, amíg az ági vagyontárgy vagy az örökhagyó halála előtt annak helyébe lépett vagyontárgy a törvényes öröklés általános rendje szerinti örökös által természetben kiadható. Az örökhagyó halála után az ági vagyontárgy helyébe lépő vagyontárgyra vagy az ági öröklés alá eső vagyontárgy értékére (pénzre) a magánjog ági öröklés címén igény támasztására nem jogosít.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen – tartalma szerint – az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt – a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet „a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján [...] a Pp. 275. § (4) bekezdésére alapítva”. Felülvizsgálati kérelme „jogi alátámasztása”-ként (III. pont) a „Pp. 163. § (1) bekezdését, 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 270. § (1) és (2) bekezdését, 272. § (1) és (2) bekezdését” jelölte meg. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete nem felelt meg ezen jogszabályi rendelkezéseknek, mert a felek előadását és a bizonyítékokat nem kellő alapossággal, és nem súlyuknak megfelelően bírálta el.

[17] Érvelése szerint keresetét a Pp. 172. § (3) bekezdésére hivatkozással terjesztette elő. Kereseti igénye annak megállapítására irányult, hogy FJV hagyatéka az ági öröklés szabályai szerint NnéFFát illeti. Ez a megállapítás a Ptk. ági öröklésre vonatkozó rendelkezésein alapul. A megállapítási kereset nélkül nem kötelezhető az alperes az ági vagyonba tartozó és értékesített ingatlanok vételárának megfizetésére, ezért a felperes jogainak megóvásához szükséges a megállapítási kereset előterjesztése.

[18] Nem helytálló a másodfokú bíróságnak az a megállapítása sem, hogy az értékesített ingatlanokat érintően kérte az ági vagyon megállapítását. Ha mégis ez volt a bíróság álláspontja, akkor minderről tájékoztatnia kellett volna, ami azonban elmaradt. Ez eljárásjogi mulasztás.

[19] Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy egy majdani tulajdoni igény jogalapját kívánta keresetével megteremteni, ugyanis az ingatlanok nem Magyarországon, hanem Szlovákiában vannak. Szlovákiai ingatlanok tulajdonjogát érintően a felperes magyar bíróságtól semmit sem kérhet és nem is kért.

[20] Kizárólag akkor marasztalható az alperes, ha a bíróság megállapítja, hogy az érintett ingatlanok az ági vagyon körébe tartoznak. Ennek hiányában a marasztalás önmagában nem lehetséges, mivel az ingatlan-nyilvántartás szerinti tulajdonos értékesítette az ingatlanokat, tehát jogcíme volt a vételár felvételére. Ellentmondásos a bíróság megállapítása: a megállapítási keresetet azért tartja megalapozatlannak, „mert az marasztalást is tartalmaz”, a marasztalási kereset pedig azért megalapozatlan, mert annak feltétele a vagyon ági jellegének megállapítása. Ha a bíróság okfejtése helyes lenne, akkor valamelyik keresetnek helyt kellett volna adnia.

[21] A bíróságok nem vették figyelembe két öröklési bizonyítvány tartalmát. Ezek szerint FJV vagyona ági öröklés alá esik. Az ági vagyon helyébe lépő érték megfizetésére kellett volna kötelezni az alperest. Az alperes jogalap nélkül értékesítette az ági vagyont, azért kell a vételárat visszafizetnie, mert a tulajdonát nem képező ingatlant értékesített. A másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy miért nem fogadta el a két öröklési bizonyítványt. Nem szükséges bírósági határozat annak megállapításához, hogy ági vagyon-e a hagyaték, öröklési bizonyítvány is tanúsíthatja az ági vagyon tényét.

[22] A felperes édesanyjának az örökséget visszautasító nyilatkozata folytán törvényes örökössé vált.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére irányult. Hivatkozása szerint a felperes felülvizsgálati kérelmét a „Pp. 275. § (4) bekezdésére” alapította, azonban a Pp. 275. §-a a bizonyítás indítványozása és a bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátásáról szól. Ebből következően a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés (helyesen) d) pontjának, mely szerint a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet.

[24] Ezen túlmenően a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazza azt a pontosan megjelölt jogszabálysértést, jogszabályhelyet, melyet sért a jogerős ítélet, és amely jogszabálysértés kihatott az ügy érdemére. A felülvizsgálati kérelem nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak.

[25] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárásjogi szabályok önmagukban nem alkalmasak arra, hogy felülvizsgálati kérelmet alapítson rájuk a felperes. A felülvizsgálat alapja eljárási szabálysértés esetében is az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésnek kell lennie.

[26] A bizonyítékok értékelésére irányuló hivatkozás nem felülvizsgálati ok, a bíróságok bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége felülvizsgálati kérelemmel nem támadható.

[27] A felülvizsgálati kérelem nem tartalmazza azon konkrét jogszabályhelyek megjelölését, melyeket a felperes álláspontja szerint a bíróság helytelenül alkalmazott, a per lényegi, ági öröklés megállapítási kereset szabályaira nézve, azaz az ügy érdemére.

[28] Az anyagi pervezetés szabályait helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság. Az öröklési bizonyítványokat a perfelvételi szak lezárását követően csatolta a felperes, ennek jogkövetkezményeit viselnie kellett. Az öröklési bizonyítványok egyébként sem tanúsítják az ági vagyon tényét, ugyanakkor az ági vagyoni jelleg vizsgálata nem közjegyzői hatáskör, hanem a bíróság feladata. A felperes által hivatkozott öröklési bizonyítványok legfeljebb a törvényes öröklésre jogosultak személyét rögzítő iratnak tekinthetők.

[29] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes semmiképpen nem lehetett volna pernyertes, hiszen hiányzott a perbeli legitimációja. A felperes édesanyja a törvényes örökös, ági öröklésre nem hivatkozott, az örökséget elfogadta, ezzel a visszautasítás jogáról lemondott (a hagyatékátadó végzés ellen nem fellebbezett), így utóbb a felperes nem hivatkozhatott sem ági öröklésre, sem arra, hogy az édesanyja az örökséget visszautasító nyilatkozata folytán maga lenne az örökös.

[30] Az ági öröklési igény érvényesítésének addig van helye, amíg az ági vagyontárgy vagy az örökhagyó halála előtt annak helyébe lépett vagyontárgy a törvényes öröklés általános rendje szerinti örökös által természetben kiadható. Ez a feltétel a perbeli esetben nem teljesült. Mindez ugyanakkor már csak a jogi indokolást teszi teljessé, mivel önmagában a keresetösségi jog hiánya miatt el kellett a keresetet utasítani.

[31] A felülvizsgálati kérelem 6. és 7. oldala a jogerős ítélet rendelkezéseit tartalmazza szó szerint idézve, megsértett jogszabályhelyet a felülvizsgálati kérelem ezen részében sem jelölt meg a felperes.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[33] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[34] A Pp. 413. § (1) bekezdése és a 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – továbbiak mellett – a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[35] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékeit a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás értelmében a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A PK vélemény 4. pontjának indokolása szerint csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. A PK vélemény 6. pontja szerint, ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést, és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait.

[36] A felperes megállapítás iránti és marasztalásra irányuló keresetet is előterjesztett. A megállapítás iránti keresetét helyesen a Pp. 172. § (3) bekezdésére alapította. Mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú eljárás lefolytatása a Pp. szabályain alapult.

[37] Ezzel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmét „a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján [...] a Pp. 275. § (4) bekezdésére alapítva” terjesztette elő. Azaz felülvizsgálati kérelmét nem a megelőző eljárásokban alkalmazott eljárási törvény szabályaira alapította, hanem a 2017. december 31-ig hatályos, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényre (a továbbiakban: régi Pp.). Tette ezt a felperes annak ellenére, hogy a megállapítás iránti keresetét a hatályos jogszabályi rendelkezésre, a Pp.-re alapítva terjesztette elő.

[38] A megelőzően eljáró bíróságok helyesen alapították eljárásukat a Pp.-re. Csak azt a szabályt sérthették volna meg, amit alkalmaztak, vagy amit alkalmazniuk kellett volna, de azt elmulasztották. Fel sem merült tehát a felperes által megjelölt régi Pp. szabályainak a megsértése.

[39] A felperes felülvizsgálati kérelme „jogi alátámasztása”-ként megjelölt több régi Pp. szabályt és kifejtette ezen jogszabályi rendelkezések tartalmát, azaz a megsértett jogszabályhely konkrét megjelölése mellett a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírta. Nem állapítható meg, hogy esetleges elírás következtében tüntette volna fel az régi Pp. szabályait.

[40] Mindebből következően érdemben nem lehetett vizsgálni a felperes által megjelölt jogszabálysértéseket.

[41] A felperes felülvizsgálati kérelme a 3. oldal utolsó bekezdésétől a 6. oldal második bekezdéséig teljes egészében azonos a felperes elsőfokú ítélet elleni fellebbezésével, azaz felülvizsgálati kérelmének ezen részében az elsőfokú ítélet elleni fellebbezését ismételte meg. Ebből az következik, hogy a felülvizsgálati kérelem ebben a részében nem a jogerős, hanem az elsőfokú ítéletet támadta, az ugyanis fogalmilag kizárt, hogy a fellebbezés az előterjesztésekor még nem ismert jogerős határozatban megvalósított jogszabálysértéseket tartalmazza.

[42] Az is megállapítható továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet nem az elsőfokú bíróság indokai alapján, hanem más indokokkal hagyta helyben, azaz a fellebbezésben foglaltakat nem lehetett megfeleltetni a felülvizsgálati kérelem tartalmi elemeinek.

[43] A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítására irányult. Ilyen tartalmú felülvizsgálati kérelem esetében a Kúria a jogerős ítéletet kizárólag abból a szempontból vizsgálhatja felül, hogy fennáll-e az ügy érdemi elbírálására kiható és az új eljárás elrendelésére alapot adó jogszabálysértés. Azaz a Kúria akkor sem vizsgálhatta volna érdemben a jogerős ítéletet, ha a felperes felülvizsgálati kérelmét szabályszerűen terjeszti elő, azt a Kúria érdemben vizsgálja és ennek eredményeként arra a következtetésre jut, hogy nem áll fenn a hatályon kívül helyezésre, vagyis új eljárás elrendelésére alapot adó ok.

[44] Ennek az érdemi vizsgálatnak további akadályát jelentette az a körülmény is, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében anyagi jogi jogszabály megsértését nem állította. A felülvizsgálati kérelem a 6. oldal harmadik bekezdésétől a 8. oldal első bekezdésével bezárólag a jogerős ítéletben foglaltak szó szerinti idézése azzal, hogy a felperes ahhoz egy-egy mondatot hozzáfűzött anyagi jogszabályi rendelkezés megjelölése nélkül: „A felperes édesanyjának az örökséget visszautasító nyilatkozata folytán, törvényes örökössé vált. [...] Az örökös nem mondott le a visszautasítás jogáról még hallgatólagosan sem. A nyilatkozat hiánya nem jelent lemondást, a tulajdoni igény nem évül el. [...] Nem élt FF az igénybejelentéssel, de nem is mondott le róla. [...] Nem tartjuk helytállónak a másodfokú bíróság okfejtését. [...] Csak olyan vagyontárgy vonatkozásában kértük az ági vagyon megállapítását, ami a hagyaték tárgya volt, vagyis az örökhagyó halálakor az örökhagyó tulajdonát képezte. Ezek a jogerős ítélethez fűzött megjegyzések nem tesznek eleget a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott, az ítélet [34]-[35] bekezdéseiben részletesen kifejtett feltételeknek. A Kúria ezért érdemben nem tudta vizsgálni.

[45] A kifejtettekből következően a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hatályában fenntartotta.

A határozat rövid tartalma

[46] A Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül. Az ezen követelményeknek meg nem felelő felülvizsgálati hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

Záró rész

[47] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét, és a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles az alperesnek a képviselét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján állapított meg.

[48] A felperes a meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglaltak alapján. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát (Pfv.I.20.941/2024/6.) és a felperes adóazonosító jelét.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdésének utaló szabálya által alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján.

[50] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2025. április 1.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró